

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 154. An sit usura, si mutuans moneat mutuatarium de gratuita
remuneratione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42561

licitè possum acceptare, ergo. Scriptura & cū cap. tantum damnant intentionem accipiendo aliquid supra sortem, tanquam ex justitia debitum ratione mutui, sic enim esset usura mentalis, foretque etiam obligatio restituendi, (: nū consideratis circumstantiis præsumi posset mutuarium gratis dedito, & non tanquam ex justitia debitum :), tum enim non voluisset dare liberaliter, & volens dare tanquam ex justitia debitum errasset in motivo ac substantia, consequenter donatio esset nulla.

- 908 *Q. 154. An sit usura, si mutuans moneat mutuarium de gratuitare muneratione.* R₂. Affirmant Rich. Sot. Angles & alii, quia cū rubore necessitate remunerandum, est tantumdem ac coactio pactum implicitum. Contradicunt Caj. Mol. nac. Salon. & alii cum Dian. p. 1. t. 8. R. 62. Lap. d. 25. n. 30. Sporer n. 33., quia re ipsa non intercedit verum pactum, nec coactio, sed tantum petitur compensatio antidotalis, ad quam quivis beneficium accipiens ex jure naturæ tenetur, detur enim equum & justum, inquit S. Th. Opus. 73. de usuris. c. 4. ut beneficio exhibito reddatur aliud emolumenntum, quamvis secundum rei veritatem non debeatur tali beneficio aliquid ex justitia, nisi tantum ex gratia, quod est benevolentia & gratiarum actio. Dicit quidem Tambur. §. 2. n. 7., si sit nimis importunus in admonendo, esse usuram, qua mutuatarius cogitur dare, ut redimat vexam, Steph. autem t. 4. d. 9. n. 99. dicit spectandam esse mentem mutuantis, nam si intenderit non aliter mutuare, videtur intendisse causare obligacionem in mutuatario, quam postea urget, ergo erit usura saltem mentalis; quod magis tenet, si aliquid

quid determinatum exigat, v. g. pecuniam, nam obligationi antidorali satisfieri potest per quidvis. Quod si antequam det mutuum, sic exciter mutuatarium ad gratitudinem, recte notat Pollelter super prop: ab Innoc. XI damnatas n. 1269, frequenter fore pactum tacitum, nam mutuarius intelliget se postea obligandum, non ex materiali liberali gratitudine, sed tacita quadam conventione.

*Q. 155. An sit usura, si per legatum sint tibi relicti 909
1000: daleri, & interim dum non solvuntur, accipias
aliquid pro interesse, postea autem totam summam. R.
Putant aliqui esse usuram, alii negant cum Castrop.
d. 6. p. 2., sed respiciendum est ad presumptam
saltem voluntatem testatoris, ab ea enim pen-
det, ut dicatur, an habeas vel non habeas jus ad
tale interesse, si enim voluit, ut statim fruereris,
habes jus; si autem voluit solvi pro commodita-
te hæredis, non habes jus. Quid autem dicendum
sit circa dotem uxori promissam sed non solu-
tam, dicetur n. 1115.*

*Q. 156. Quid dicendum sit, quando valor rei mu- 910
tuatae postea crescit vel decrevit. R. Seqq: §. 1. Quan-
do pecunia mutuata fuerat, v. g. 100: ducati in
auro, & postea valor auri crescit, si mutuata fuit
in ratione monetæ, id est, secundum valorem
extrinsecum, prout ducatus in commercio hu-
mano valet, nunc v. g. duos & medium impe-
rialem, satis est reddere in alia specie, quantum
aurum tum valebat, quia per accidens se habebat
species auri, sed mutuabatur tam multum mo-
netæ: si vero mutuata fuit in ratione mercis, id
est, secundum valorem intrinsecum, quia au-
rum illud erat tantæ perfectionis & ponderis*

Tom. III.

Nn

debe-